

HOCALI SOYKIRIM, ERMENİ KATİLDİR

Ahmet AYKOL

TÜRKAV Denizli Şube Başk.

26 Şubat 1992 tarihinde güçlü silahlarla donatılmış Ermenistan silahlı kuvvetleri ile Hankendi’nde konuşlanmış bulunan Albay Zarvigarov komutasındaki 366’ncı Rus Motorize Alayı, Hocalı’ya saldırarak tarihin en vahşî katliamlarından birini yaptılar.

Azerbaycan’ın Yukarı Karabağ bölgesindeki Hocalı kasabasında 26 Şubat 1992 yılında Ermenistan ordusu sivil, kadın, çocuk, yaşlı ayırımı yapmadan 613 kişiyi en ağır işkenceler uygulayarak soykırıma tabi tutmuştur. Katledilenlerin 83’ü çocuk, 106’sı kadın ve 70’i ise yaşlıydı. 8 aile tamamen yok edilmiştir. Bu katliamdan toplam 487 kişi ağır yaralı olarak kurtulmuştur. 1275 kişi ise rehin alınmış, 150 kişi ise kaybolmuştur. Cesetler üzerinde yapılan incelemelerde cesetlerin yakıldığı, birçoğunun kafa derilerinin yüzüldüğü, gözlerinin oyulduğu, kulakları, burunları ve kafaları ile vücutlarının çeşitli uzuvlarının kesildiği görülmüştür. Aynı vahşetten hamile kadınlar ve çocuklar bile nasibini almıştır.

İddialar o kadar vahim ki insanın kanını donduracak cinsten. Elbette bütün bunların iddia olarak kalmasını dilerdim ancak bu iddiaların birçoğu belgelenmiş, acı birer gerçek olarak 27 yıldır karşımızda duruyor. İşte Hocalı’da yaşanan dehşet kelimesinin bile aciz kaldığı bir takım olaylar... Canlı canlı insanların kafa derilerinin yüzülmesi, sağ olarak ele geçirilenlerin sistematik bir işkenceye ve tıbbî deneylere tâbi tutularak, insanlık dışı muamelelere maruz kalmaları... Hızır ve testereler ile diri diri insanların kol ve bacaklarının kesilmesi... Genç kızların önce saçlarının kesilmesi, sonra da kafa de-

rin önce saçlarının kesilmesi, sonra da kafa derilerinin yüzülmesi... Babanın gözü önünde evladının, evladın gözü önünde babanın kurşuna dizilmesi... Kesik kafaların sepetlere doldurulması... Karnı yarılmış halde bulunan 56 hamile kadın cesedi bile vahşetin boyutlarını anlamamıza yeterde artar bile...

Şahitlerin anlattıklarını dinleyenler önce kulaklarına inanamadı. Fakat katliam sonrası Hocalı’ya ilk girenler görgü tanıklarının abartmadığını hatta durumun anlatılandan da kötü olduğuna kısa sürede anladılar. Hocalı’da katliam bölgesini gezen Fransız gazeteci Jean-Yves Junet’in gördükleri karşısında söyledikleri, katliamın boyutunu da gözler önüne seriyordu: “Pek çok savaş hikâyesi dinledim. Faşistlerin zulmünü işittim ama Hocalı’daki gibi bir vahşete umarım kimse tanık olmaz”...

26 Şubat 1992 günü yaşanan bu katliamın emrini kim vermişti biliyor musunuz? 2008 yılına kadar Ermenistan Devlet Başkanı sıfatını taşıyan eli kanlı katil Robert Koçaryan!... Bütün bu katliamları yaptığı için adeta büyük ödülü kapmış, 20 Mart 1996’da Ermenistan Başbakanı, 1998 yılında da devlet başkanı olmuştu... Ve gün geldi sözde içimizden birileri çıkıp 1915-1916 yılları arasında yaşanan tehcir için bizleri Ermenilerden özür dilemeye çağırırdı. Tehcir sırasında bir tane Ermeni’nin başına Hocalı’da yaşananlar geldiyse, Ardahan Yanık Camiinde yaşananlar geldiyse, Erzurum’da yaşananlar geldiyse özür dileyelim ancak tarihi vesikalar ortada. Hem soykırıma uğrayıp hem de bu milleti özür dilemeye çağırarak ancak kavrama özür lülüğü ya da ihanet ile izah edilebilir ki umarım öyle değildir. Asıl özür dilemesi gerekenler tam 27 yıldır hem de BM kararlarına rağmen Karabağ’ı işgal altında tutanlardır. Bu insanlık suçunun ne zaman ve nasıl sona ereceğine de korkarım ki yine bizler, Dünya Türklüğü karar verecek. Bizler bir, iri ve diri olmayı başardığımız gün Ermeniler işgal altında tuttukları toprakları boşaltacak ve bu milletten özür dileyeceklerdir.